

BALÁZS IMRE JÓZSEF

Kertvárosi buszmegálló

*A pécsi buszmegálló
hajnalban szinte friss már,
a pécsi buszmegálló
épp színeket keres.
A kopott, szürke égbolt
műszakváltásra készül,
a kopott, szürke égbolt
már majdnem meggyleves.*

*A pécsi buszmegálló
kilenc órára chat-room,
a pécsi buszmegálló
túlzsúfolt nappali.
Végállomás ma nincsen,
ma nem hisz benne senki,
végállomás ma nincsen,
ma másról hallani.*

A buszsofőr betelefonál

*A buszvezetők mind mogorvák,
odaacsukják az utasok orrát.
Ahogy az orrok ellilulnak,
a buszvezetők felvidulnak.
(Varró Dániel)*

*Csak azért hívom most magát, hogy tiltakozzam,
szomorú vagyok talán, igen,
de van rá ok,
öregszem is, de még hogy én, mogorva –
és én, hogy rácsuknám és be-, s efféle,
s az orr, amely ellilult volna,
lila volt már, kérem, eleve.
Ez a dolgok menete: rég rossz a sajtónk,
sűrűn visszatérő téma lett az ajtónk.*

*

*Ha jönne, jönne egyszer
Egy csöndes nyári reggel,
Régi vágyam ez –
Egy csöndes nyári reggel*

*„A Nyitott Ajtók Napja
Az ajtót nyitva hagyja!”
Régi vágyam ez –
A Nyitott Ajtók Napja*

*És felülhet majd bárki,
Csak győzze azt kívárni
Régi vágyam ez –
Csak győzze majd kívárni*

*„Egy napra szóló élet,
Hogy lélegezzon mélyet!”
Régi vágyam ez –
Hogy lélegezni mélyet*

*Egy civil mozgalomban
Az én autóbuszomban
Régi vágyam ez –
Az én autóbuszomban.*

*

*Hát ezért hívom most magát – hogy elmeséljem;
hogy legalább e nap reménye éljen.*

Találkozás a mélyben

*Köldöknézős koncert, mondtad,
hömpölygött a tömeg a Király utcán
mindkét irányban:
ünnep volt, mint mikor találkoznak
valahol és valakik;
alagutak keresztezték egymást
lenn, a mélyben.
Ide-oda csapódott a falak közt a zene,
nem találta helyét.
Távolabb, egy kútban végre összeállt,
visszhangja egyre halkul,
és nem tűnik mégsem el:
mint mikor találkoznak
valahol és valakik.*